

NOTY O AUTORACH

Józef Borzyszkowski – profesor doktor habilitowany. Studia historyczne ukończył w 1969 r. Z chwilą powstania Uniwersytetu Gdańskiego w 1970 r. został jego pracownikiem, przeszedł tu wszystkie stopnie kariery naukowo-zawodowej: od asystenta do profesora. Wicewojewoda gdański (1990–1996), senator RP (1991–1993), reprezentujący największą na Pomorzu organizację pozarządową: Zrzeszenie Kaszubsko-Pomorskie, w którym przez dwie kadencje (1986–1992) był prezesem Zarządu Głównego. Od początku kariery zawodowej łączy pracę naukową z działalnością społeczną, zwłaszcza w ruchu kaszubsko-pomorskim (jako student został prezesem Klubu Młodej Inteligencji „Pomorania”, działającym przy Zarządzie Głównym ZKP). Jest członkiem korespondentem PAN i kierownikiem Stacji Naukowej PAU w Gdańsku. Należy do Polskiego Towarzystwa Historycznego, Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, Towarzystwa Naukowego w Toruniu, Towarzystwa Naukowego im. Wojciecha Kętrzyńskiego w Olsztynie. Jest ponadto inicjatorem, współzałożycielem i wieloletnim prezesem towarzystwa naukowego Instytut Kaszubski w Gdańsku oraz przewodniczącym Komitetu Redakcyjnego jego rocznika „Acta Cassubiana”. W GTN przez wiele lat przewodniczył Komitetowi Redakcyjnemu serii wydawnictw popularnonaukowych Pomorze Gdańskie. W jej ramach wydano kilka tomików biograficznych. Zainicjował prace nad *Słownikiem biograficznym Pomorza Nadwiślańskiego*. Należy do jego współtwórców jako członek Komitetu Redakcyjnego i współautor. Od 2017 r. przewodniczy Radzie Naukowej „Rocznika Gdańskiego GTN”. Dorobek publikacyjny obejmuje setki pozycji, wśród nich kilkanaście książek autorskich, kilkadziesiąt współautorskich, redagowanych i innych. Za pracę naukową i społeczną był wielokrotnie odznaczany, otrzymał wiele nagród i wyróżnień. Jest członkiem honorowym Związku Polaków w Niemczech; ma honorowe obywatelstwo gmin Karsin i Brusy w rodzinnej ziemi zaborskiej.

Andrzej Cylwik – absolwent Wydziału Prawa i Administracji (1998) oraz Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego (1999). W latach 2007–2008 studiował w Daytona Beach Community College. Ukończył studia podyplomowe: Public Relations na Politechnice Gdańskiej (1999), regulacje prawne JST w procesie wdrażania funduszy strukturalnych UE w Wyższej Szkole Administracji i Biznesu w Gdyni (2011) oraz gedanistykę na Uniwersytecie Gdańskim (2021). Stypendysta Fundacji Gdańskiej (2020–2021). Pracuje w Pomorskim Centrum Edukacji Nauczycieli w Gdańsku. Członek Zarządu Koła Przewodników Miejskich i Terenowych PTTK im. Franciszka Mamuszki w Gdańsku (kadencja 2022–2026). Przewodnik PTTK po Gdańsku, Sopocie i Gdyni, przewodnik kociewski. Przewodnik licencjonowany po: Europejskim Centrum Solidarności, Muzeum II Wojny Światowej, Hevelianum, Muzeum Narodowym w Gdańsku, Muzeum Marynarki Wojennej w Gdyni, ORP Błyskawica,

Muzeum Zamkowym w Malborku, Muzeum Stutthof w Sztutowie, Bazylice Katedralnej i Muzeum Diecezjalnym w Pelplinie. Publikacje: *Informator Miasta i Gminy Skarszewy* (2009); *Kociewskie Szlaki Turystyczne* (2012); artykuły: *Amerykański Wydział Ratunkowy w latach 1919–1922 na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i Gdańska (na podstawie raportów końcowych)*, „Studia Gdańskie” (2021); *American Relief Administration w Polsce w latach 1919–1922. Logistyka transportów z pomocą żywnościową w głąb kraju*, „Przegląd Zachodniopomorski” (2022); *Propozycje wycieczek samochodowych po Dolinie Dolnej Wisły* [w:] *Zespół Parków Krajobrazowych Chełmińskiego i Nadwiślańskiego*, red. J. Pająkowski (2015). Autor artykułów na stronie: <https://www.gedanopedia.pl> (2022): *Cafe Derra (Kawiarnia Derra)*; *Centrum Edukacji Nauczycieli w Gdańsku*; *Ulica Tarasy (Falkhof)*; *Ulica Wyczółkowskiego (Kleine Molde)*; *Ulica Jasna (Schladahler Weg – Danziger Heimat)*. Autor artykułów w biuletynie Centrum Edukacji Pomorskiej: *Edukacja Pomorska: Podróż w czasie – Wystawa dla dzieci w Muzeum II Wojny Światowej w Gdańsku* (2017); *Programowanie czas zacząć* (2016). Obecnie bada dzieje Gdańska, szczególnie XX w., głównie w aspekcie amerykańskich działań w regionie w okresie Wolnego Miasta Gdańska.

Zbigniew Cywiński – profesor doktor habilitowany, inżynier budownictwa lądowego (1953) i magister nauk technicznych o specjalności budowy mostów (1955). Nauczyciel akademicki Politechniki Gdańskiej (1953–2000), Uniwersytetu w Bagdadzie (1965–1966), Uniwersytetu w Mosulu (1970–1973) i profesor Uniwersytetu Tokijskiego (1987–1988), a także ekspert UNESCO przy Ministerstwie Edukacji w Somalii (1979–1980). Uzyskał doktorat (1964), habilitację (1968) i profesurę (1978) w dziedzinie mechaniki budowli (statyka, dynamika, stateczność i teoria prętów cienkościennych: uogólnienie teorii Własowa i tzw. Cywiński Paradox). Prowadził też wykłady na sześciu uniwersytetach cesarskich (Fukuoka, Hiroshima, Kobe, Osaka, Nagoya i Hokkaido w Sapporo). Autor ok. 830 publikacji – w trzeciej części napisanych po angielsku lub niemiecku. Dziekan Wydziału Budownictwa Lądowego PG (1984–1987, 1993–1996 i 1996–1999) i członek wielu towarzystw naukowych w kraju i za granicą, m.in. International Association for Bridge and Structural Engineering (1972–2012) oraz American Society of Civil Engineers (1992–2009). Obecnie działa jako Honorowy Profesor Emeritus Politechniki Gdańskiej.

Kamila Czosnyk – artystka intermedialna, performerka, edukatorka. Obecnie doktorantka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku w pracowni prof. Wojciecha Zamiary. Swoje działania artystyczne realizowała we współpracy z Galerią Labirynt, Galerią Białą, MOCAK, Centrum Kultury w Lublinie, BWA Awangarda we Wrocławiu, Muzeum Azji i Pacyfiku. Stypendystka Miasta Lublin (2018) oraz MKiDN (2018). Jej prace prezentowane były w ramach: NO Budget Show, Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Efemerycznej, 22. Międzynarodowego Festiwalu „Konfrontacje Teatralne”, Survival Sztuki we Wrocławiu, Wideonews, Performance Platform Lublin, Kiyv Art Week. Tworzy na pograniczu sztuki performance, wideo artu oraz instalacji artystycznej.

Główną osią jej działań jest obserwacja, zarówno tego, co zewnętrzne – wszystkich zdarzeń, osób i historii, jak i tego, co wewnętrzne. W swoich pracach stara się opisać spostrzeżenia dotyczące otaczającego ją świata oraz ludzkiej egzystencji.

Bartosz Gondek – historyk, dziennikarz, pracownik naukowo dydaktyczny Akademii Wychowania Fizycznego i Sportu w Gdańsku, kierownik Referatu Ekspozycji i Dziedzictwa Urzędu Miasta w Pruszczu Gdańskim. Autor kilkudziesięciu punktowanych publikacji naukowych, wystaw z zakresu historii i historii sztuki, kilkuset publikacji i filmów popularyzujących historię, nagradzanych na międzynarodowych festiwalach. Nominowany do Nagrody Grand Press w kategorii Dziennikarstwo Specjalistyczne. Zainteresowania naukowe: historia XX w., szczególnie motoryzacja, sport, rekreacja, a także militaria i historia lokalna. Aktywny działacz automobilowy, wiceprezes Automobilklubu Morskiego, najstarszej organizacji automobilowej działającej w Trójmieście (od 1936).

Michalina B. Hładun – doktorantka w Instytucie Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Zainteresowania naukowe: problematyka myśli nieantropocentrycznej, pedagogika rzeczy, sztuka recydingu, jak również rodzina analizowana w ramach pedagogiki społecznej. Zawodowo nauczycielka zajmująca się opieką, wychowaniem; prowadzi zajęcia z zastosowaniem upcyclingu, które prężnie rozwija. Laureatka konkursu „Moje studia dla planety”, zorganizowanego przez Centrum Zrównoważonego Rozwoju Uniwersytetu Gdańskiego.

Artur Jendrzewski – doktor nauk humanistycznych. Pracuje na stanowisku nauczyciela w Zespole Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Pruszczu Gdańskim. Zainteresowania naukowe: działalność polskich i obcych służb informacyjno-wywiadowczych w XX w., a także stosunki polityczne oraz zagadnienia wojskowości w tym okresie. Publikacje: *Polski wywiad wojskowy w Wolnym Mieście Gdańsku w latach 1920–1930* (2013; wyróżniona Stypendium Miasta Gdańska i nagrodzona na targach książki „COSTERINA 2014”), *Polsko, ile Ty mnie kosztowałaś... Wywiadowcza działalność oficera Armii Krajowej Stefana Ignaszaka „Nordyka”* (2017), jest również autorem kilkudziesięciu artykułów publikowanych w periodykach naukowych i Internecie. Współtwórca regionalnych projektów historycznych. Ponadto jego zainteresowania skupiają się na zagadnieniach szeroko pojętego bezpieczeństwa. Szczególną uwagę poświęca cyberbezpieczeństwu i związanej z tym edukacji. Prowadzi liczne akcje uświadamiające, szczególnie wśród lokalnych społeczności.

Małgorzata Karczmarzyk – artystka interdyscyplinarna łącząca malarstwo, performance, fotografię z działalnością naukową. Wykładowczyni, edukatorka, tutorka, działaczka społeczna, artystka, pisarka, rotarianka. Jest autorką ponad 60 publikacji z zakresu pedagogiki, edukacji przez sztukę, edukacji artystycznej, rysunku dziecięcego, dialogu malarskiego, semiotyki sztuki, komunikacji wizualnej, edukacji medialnej.

Ma na swoim koncie ponad 50 wystaw w kraju i za granicą. Prowadziła warsztaty plastyczne m.in. w Polsce, Szwecji, Turcji, Niemczech, Irlandii, USA, Ukrainie i Portugalii. W swojej pracy artystycznej i badawczej stara się łączyć aparat pojęciowy sztuki i nauki, udowadniając, że te dziedziny są od siebie tylko pozornie odległe. Ich łącznikiem jest zintegrowane podejście do sfery uczuć i emocji oraz myślenia. Najważniejsze publikacje: *Co znaczą ilustracje dziecięce? Znaczenia i możliwości komunikacji rysunku dziecka sześciolatniego* (2010), *Dziecko w wirtualnej galerii* (2013), *Co dzieci myślą o życiu, religii i sztuce? Dziecko a trudne tematy* (2016), *Polska sztuka współczesna w oczach dzieci i dorosłych* (2020). Chociaż jej obrazy i rysunki czasami przekazują mroczne i surrealistyczne przesłania, jest to tylko jeden wymiar jej artystycznej percepcji.

Ryszard Katulski – profesor doktor habilitowany inżynier, profesor zwyczajny Politechniki Gdańskiej. Stopień magistra inżyniera uzyskał na Wydziale Elektroniki (WETI) PG (1975), stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Wrocławskiej (1984), habilitację otrzymał na Wojskowej Akademii Technicznej (1999). Od 2013 r. jest profesorem nauk technicznych. W PG od 1968 r. (wcześniej był związany z przemysłem). Prodziekan ds. kształcenia WETI (2002–2005), prorektor ds. nauki i wdrożeń PG (2005–2008). Kierownik Katedry Systemów i Sieci Radiokomunikacyjnych PG (2009–2019). Od 2015 r. członek Komitetu Elektroniki i Telekomunikacji PAN. Jest także przewodniczącym Komisji F w Komitecie Narodowym ds. współpracy z Międzynarodową Unią Nauk o Radiu oraz m.in. członkiem Institute of Electrical and Electronics Engineers (USA). Należy do Gdańskiego Towarzystwa Naukowego (od 2013 r. wiceprezes Zarządu). Kierownik i współwykonawca wielu projektów badawczych z obszaru bezpieczeństwa i obronności państwa. Autor ponad 300 publikacji.

Ewa Maria Kido – absolwentka Wydziału Architektury Politechniki Gdańskiej, architekt w firmie Miastoprojekt w Gdańsku i nauczyciel akademicki Wydziału Architektury PG. Od ponad 30 lat mieszka w Japonii. Po uzyskaniu stypendium rządu japońskiego „Monbusho” i zdaniu egzaminu wstępnego doktorantka Departamentu Inżynierii Cywilnej w Szkole Inżynierii Uniwersytetu Tokijskiego. W 1995 r. uzyskała doktorat i rozpoczęła pracę jako projektant w firmie konsultingowej CTI Engineering Co., Ltd. w Tokio. Uczestniczyła w wielu projektach w Japonii w zakresie projektowania estetycznego infrastruktury (mosty, drogi i ulice, zapory wodne, place, parki itp.). W latach 1999–2001 nadzorowała z ramienia Ministerstwa Spraw Zagranicznych budowę nowego budynku Ambasady RP w Tokio. Po powrocie do CTI Engineering, Ltd. kontynuowała pracę projektową. W latach 2003–2005 była delegowana do pracy w instytucie naukowym Institute for Transport Policy Studies w Tokio, gdzie prowadziła badania dotyczące estetyki dworców kolejowych. Od 2005 r. prowadzi badania naukowe w zakresie projektowania krajobrazowego i estetycznego infrastruktury w CTI Engineering Ltd. Research Center for Sustainable Communities. Pracuje także jako wykładowca na uniwersytecie Tokyo City University.

Kacper Kowalski – doktorant Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych i Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Naukowo i w praktyce zajmuje się włączaniem społecznym osób z niepełnosprawnością intelektualną, przede wszystkim włączaniem cyfrowym. Pracuje jako nauczyciel i dyrektor szkoły przysposabiającej do pracy, uczestnik międzynarodowych projektów dotyczących cyfrowej inkluzji osób z niepełnosprawnościami, które stały się motywacją i jednocześnie tłem do autoetnograficznych badań. Od czasów studenckich zaangażowany w działania na rzecz osób z niepełnosprawnościami.

Aneta Lehmann – absolwentka kulturoznawstwa na Uniwersytecie Gdańskim oraz architektury wnętrz na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Ukończyła podyplomową gedanistykę w ramach stypendium Fundacji Gdańskiej. Doktorantka na Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku (promotor: prof. Jacek Dominiczak). Od 2011 r. działa w obszarze trójmiejskiej kultury. Koordynuje wydarzenia, bada zjawiska miejskie i architektoniczne. W latach 2016–2018 współtworzyła festiwal architektury i miasta Open House Gdynia, w 2017 r. dołączyła do zespołu Open House Gdańsk. Od 2019 r. pełni funkcję kuratorki gdańskiej edycji festiwalu. Od 2020 r. pracuje w Europejskim Centrum Solidarności, gdzie realizuje projekty społeczno-kulturalne. Równolegle rozwija kompetencje architektoniczne, a doświadczenie w tym zakresie zdobywała m.in. w Kowalczyk-Gajda Studio Projektowe oraz 4Rooms Studio.

Maria Mendel – profesorka nauk humanistycznych i społecznych, związana z Uniwersytetem Gdańskim przez całe naukowe życie, a w jego przeważającej części także z gdańską Akademią Sztuk Pięknych. W Gdańskim Towarzystwie Naukowym od 2013 r. przewodniczy Wydziałowi I Nauk Społecznych i Humanistycznych; od 2017 r. jest redaktorką naczelną „Rocznika Gdańskiego”. Zainteresowana edukacyjnymi wymiarami przestrzeni i miejsc, w swoich badaniach i studiach często koncentruje się na lokalnej tożsamości, kulturze oraz „pedagogiczności” Gdańska (*Miasto pedagogiczne; Pedagogika miejsca; Pedagogika miejsca wspólnego. Miasto i szkoła; Miasto jak wspólny pokój. Gdańskie modi co-vivendi; Tożsamość gdańszczan. Budowanie na (nie) pamięci; Utilitas et Delectatio. Jan Heweliusz i kultura heweliuszowska, Edukacja społeczna, Animacja współpracy środowiskowej* i in.). Wśród wyróżnień: złota odznaka Społecznego Towarzystwa Oświatowego za zasługi dla wolnej oświaty w Polsce (1995); tytuł „Animatorka Solidarności Codziennie” nadany przez Europejskie Centrum Solidarności i Instytut im. Heleny Radlińskiej (2018); Nagroda Naukowa Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza (2020) za „wybitne osiągnięcia w obszarze nauk społecznych, koncepcję pedagogiki miejsca i teorii miejsca wspólnego oraz wkład w rozwój badań nad przestrzeniami podmiotowości”.

Maciej Pajak – doktorant w Zakładzie Prawa Karnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania naukowe: prawo karne i ochrona praw człowieka.

Martyna Pilas – filolog polski i angielski, doktorantka w Instytucie Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego, zarządza Zespołem Kształcenia i Wychowania w BielkóWKu (woj. pomorskie). Zainteresowania naukowe: konflikty szkolne na linii nauczyciel-rodzic, badania autoetnograficzne i badania w działaniu. Jest zwolenniczką współpracy rodziny, szkoły, samorządu i środowiska lokalnego.

Janusz Rachoń – profesor doktor habilitowany inżynier, rektor Politechniki Gdańskiej (2002–2008), prezes zarządu Polskiego Forum Akademicko-Gospodarczego (2008–2012), senator RP VII kadencji. Absolwent Wydziału Chemicznego Politechniki Gdańskiej. W czasie studiów w 1969 r. został wybrany na marszałka Parlamentu Studentów PG. W latach 1978–1980 pracował na Uniwersytecie w Getyndze (RFN); w latach 1985–1990 wykładał jako profesor wizytujący na Wydziale Chemii Uniwersytetu Stanowego Florydy (Tallahassee, USA), a 2016 r. – na Uniwersytecie Waterloo w Kanadzie. W latach 2007–2015 pełnił funkcje przewodniczącego Rady Narodowego Centrum Badań i Rozwoju. Prowadzi badania nad syntezą organiczną i mechanizmami reakcji. Jego dorobek naukowy obejmuje ok. 150 artykułów naukowych, referatów, recenzji i 14 patentów. Za swoje osiągnięcia w 2011 r. otrzymał Nagrodę Naukową Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza, a w 2012 r. został odznaczony Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Zakłady Farmaceutyczne Polpharma SA produkują cztery związki biologicznie aktywne z grupy hydroksybisfosfonianów (stosowane w leczeniu osteoporozy) według technologii opracowanej przez prof. Rachoń. Za wdrożenie tych technologii do produkcji profesor w 2005 r. został uhonorowany Nagrodą Gospodarczą Prezydenta RP. Aktywnie udzielał się w pracach Gdańskiego Towarzystwa Naukowego, był m.in. pomysłodawcą cyklicznych konferencji „Złoty Trójkąt: Nauka – Gospodarka – Władze Samorządowe”. W 2016 r. utworzył Klub Myśli Obywatelskiej im. Tadeusza Mazowieckiego przy Europejskim Centrum Solidarności, który prowadzi do dziś. Obecnie jest przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Chemii Organicznej PAN, a w 2022 r. został wybrany Rzecznikiem praw i wartości akademickich PG.

Stefan Rafiński – historyk specjalizujący się w badaniach dziejów szkolnictwa chełmińskiego oraz Chełmna w okresie zaboru pruskiego. W 1951 r. uzyskał maturę i dyplom nauczycielski. Od 1953 r. pracował jako nauczyciel historii w Liceum Ogólnokształcącym w Chełmnie i jednocześnie studiował zaocznie historię w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Warszawie, którą ukończył w 1956 r. Pięć lat później otrzymał na UMK w Toruniu tytuł magistra historii, a w 1972 r. – świadectwo ukończenia studium Podyplomowego Historii. W 1977 r. na Uniwersytecie Gdańskim otrzymał stopień doktora nauk humanistycznych za pracę *Rola Gimnazjum Chełmińskiego w rozwoju kultury polskiej w okresie zaboru 1837–1920*. W dorobku naukowym doktora Rafińskiego znajduje się ponad 30 artykułów naukowych o Chełmnie i Pomorzu oraz książki: *Z dziejów Gimnazjum i Liceum Ogólnokształcącego w Chełmnie* (2001, wyd. 2, 2002, wyd. 3, 2007) i *Chełmiński słownik biograficzny* (2006). Stefan Rafiński przez wiele lat

współpracował ze *Słownikiem biograficznym Pomorza Nadwiślańskiego*, „Rocznikiem Grudziądzkim”, „Rocznikiem Gdańskim” czy „Pomeranią”, w których opublikował 60 życiorysów wybitnych obywateli z Pomorza, m.in. wielu gimnazjalistów chełmińskich. Od 1990 r. jest członkiem Bydgoskiego Towarzystwa Naukowego. Za swoją pracę pedagogiczną otrzymał liczne wyróżnienia i nagrody przyznane przez Kuratorium Okręgu Szkolnego Bydgoskiego i Ministerstwo Oświaty. Wyróżnienia m.in.: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej oraz honorowe wyróżnienie „Za zasługi dla społeczeństwa i miasta Chełmna” z okazji 770-lecia nadania praw miejskich Chełmna. Za szczególne zasługi w 2012 r. nadano mu tytuł „Honorowego Obywatela Miasta Chełmna”.

Jarosław Rutkowski – pedagog społeczny, doktorant w Instytucie Pedagogiki Uniwersytetu Gdańskiego, praktyk w działaniach organizacji pozarządowych, administracji samorządowej i rządowej. Zainteresowania naukowe: pedagogika miejsca, antropologia organizacji, zarządzanie w organizacjach, widmontologia. Ważniejsze publikacje: *Praca socjalna w mieście. Perspektywa koinopolityczna*, „Pedagogika Społeczna” (2019), *Dziedzictwo zakonu pijarów w perspektywie badań Zespołu Szkół Pijarskich w Elblągu*, „Biuletyn Historii Wychowania” (2020), *Muzeum Emigracji w perspektywie widmontologicznej* [w:] *Eduwidma. Rzeczy i miejsca nawiedzone*, red. M. Mendel (2020), *Jedna i wiele. O angielskiej multiagencji i polskiej multidyscyplinarności pracy socjalnej* (współautor z: M.B. Hładun, K. Karita, M. Pilas, M. Rutkowski) [w:] *Praca socjalna w Polsce. Wokół wolności i obywatelskości*, red. M. Łuszczynska, E. Grudziwska, M. Łuczyńska (2021).

Mateusz Rutkowski – magister pracy socjalnej, doktorant studiów w Instytucie Pedagogiki Wydziału Nauk Społecznych Uniwersytetu Gdańskiego. Obecnie pracownik Referatu Analiz i Rozwoju w pomorskim Regionalnym Ośrodku Polityki Społecznej. Zainteresowania badawcze: pedagogika społeczna i praca socjalna, szczególnie zaś problematyka braku zatrudnienia, działania społecznego oraz deinstytucjonalizacji usług społecznych.

Hanna Shumska – doktorantka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Absolwentka Wydziału Malarstwa i Rysunku Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W praktyce artystycznej pracuje z różnymi mediami, takimi jak: mapping, instalacja, animacja, kolaż, grafika, rysunek. Uczestniczka ponad 40 wystaw zbiorowych, rezydencji i projektów artystycznych w Polsce, Niemczech i w Ukrainie. Stypendystka Programu Ministra Kultury Gaude Polonia (2021). Laureatka nagród, m.in.: Nagrody Grand Prix w dziedzinie artystycznej 40. edycji Konkursu im. Marii Dokowicz, Nagrody Prezydenta Miasta Poznania, Nagrody SOLAR, wyróżnienia magazynów NN6T i Contemporary LYNX (Poznań, 2022), Nagrody Prezydenta Miasta Gdańska w Konkursie Najlepszych Dyplomów Akademii Sztuk Pięknych (Gdańsk, 2021), wyróżnienia honorowego Pisma Artystycznego „Format” w 45. Biennale Malarstwa Bielska Jesień 2021 i wyróżnienia

w III Międzynarodowym Triennale Rysunku Studenckiego (Katowice, 2020), finalistka 9. edycji konkursu Nowy Obraz/Nowe Spojrzenie (Poznań, 2020).

Elena Vertikova – doktorantka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku, artystka mieszkająca w Polsce. Jej główne obszary działalności artystycznej to malarstwo i instalacja w przestrzeni publicznej, pracuje również z technikami wideo, performance. W centrum jej zainteresowań znajduje się temat wody, który eksploruje przez różne formy ekspresji artystycznej. Uczestniczka licznych wystaw w Polsce i za granicą. Brała udział w międzynarodowych festiwalach sztuki w Europie i Afryce. W 2019 r. otrzymała stypendium kulturalne Miasta Gdańska. W 2020 r. została nominowana do Nagrody Artystycznej Nowy Obraz/Nowe Spojrzenie (UAP Poznań), w 2021 r. – do Nagrody Artystycznej ART NOBLE, a także do nagrody Czerwona Róża w Gdańsku. Portfolio na stronie: <https://vertikova.art/>.